

Bakalářská práce

Marie Carbová: Vyprávění jako metoda pro zprostředkování Desatera v hodinách náboženství pro děti středního školního věku

Oponentský posudek: Mgr. Jan Kotas, S.L.L.

Předložená práce shrnuje především teoretická východiska užití literárního druhu vyprávění k předávání etického poselství evangelia dětem středního školního věku. V příloze posléze prezentuje sbírku konkrétních vyprávění sepsaných autorkou a návrh tří vyučovacích hodin náboženství, které pracují s těmito příběhy.

Seznam literatury, s níž studentka pracovala, je vzhledem k charakteru bakalářské práce velmi dobrý, zvláště je třeba hodnotit nezanedbatelný přínos studia literatury německé jazykové oblasti.

Volba jednotlivých témat je adekvátně zdůvodněna a témata sama jsou zpracována velmi kvalitně. Poznámkový aparát je zcela funkční.

Práce je vcelku přehledně rozčleněna do pěti kapitol. Jednotlivé kapitoly však nejsou rozpracovány úplně vyváženě (např. dosti klíčová kapitola 4 je ve srovnání s ostatními překvapivě krátká) a jejich řazení v závěru práce nepůsobí logicky (kapitola 5 o snech by zřejmě měla navazovat na kapitolu 3 o vyprávění a zařadit se tak k pojednání o charakteristikách literárního druhu vyprávění a jeho nástrojů – poněvadž tak vlastně autorka sny, vedla symbolů a metafor, ve svých příbězích užívá –, kapitola 4 o základních tématech křesťanské morálky by pak logicky měla navazovat na již dokončený exkurs *psychologie děti-vyprávění jako metoda*). Obsahu by prospěla přehlednější grafická úprava, v předložené podobě prezentuje čtenáři strukturu práce jen jako lineární seznam a na hierarchii nadpisů a členění odkazuje pouze číslováním (pro čtenáře je užitečné využití dalších nástrojů: vynechané řádky, tučné písmo, apod.).

Když chce studentka formulovat metodu práce (str. 5), zůstává pouze u konstatování struktury zpracování ("pojednání rozčleněné do úseků"), o metodě práce v pravém smyslu vlastně nehovoří (analýza, syntéza, srovnávání, ...). Práce přináší mnoho opravdu zajímavého materiálu, čtenář však poněkud postrádá postupné, graficky zvýrazněné shrnování získaných poznatků po jednotlivých obsáhlejších pasážích/kapitolách (na způsob výborného odstavce na konci str. 30), které by propojovalo jednotlivé kapitoly, a pak vyústilo v závěrečném shrnutí (které je zde ovšem i tak dobré!).

Navržené hodiny náboženství (příloha 1) splňují standardní požadavky na didaktický scénář a jsou dobrým dílčím přínosem pro katechetickou praxi. V textu reflektované příběhy (příloha 2) mohou být jistě užitečnou inspirací. Práce zde tedy zhodnocuje předchozí kapitoly a nabízí objektivní přínos.

Jazykovou kulturu práce je třeba hodnotit jako vysokou, text plyne obratně a čtivě, sdělení jsou dobře srozumitelná. Jen velmi zřídka se objevují drobné chyby či překlipy (např. český autor citovaný na str. 39 se jmenuje Skoblík, nikoliv Skrbílik).

Práce je celkově velmi dobrá, byla zpracována, i přes uvedené nedostatky, pečlivě. Studentka má evidentně v oblasti katecheze dětí bohaté zkušenosti a její text je věcný, kompetentní a přínosný.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne

2/11/2007

oponent